

Az itt olvasott, szimbólumokban meglehetősen gazdag és színes jelenetnek valószínű nem sok köze lehet a történeti Jézus személyéhez. A szöveg maga is egy Krisztus-hitet, feltámadás-hitet tükröző igehirdetés. Így az erről való elmélkedés is most ezt a célt szolgálja.

A feltámadás-hit Krisztusa és a történeti Jézus alakja és tanításának tartalma közti feszültség és kettősség rám ragad és belső dilemmák elé állít.

'Jézus ott állt a parton.' Virradat. Erőteljes kép. A halászok immár toposzá vált alakja, amint közelítenek a part felé. A vizekről, mindig a teremtéstörténet jut eszembe, ami fölött Isten lelke lebegett. „Így szólt” mondja a teremtés könyve. Aztán pedig az Ige testté lesz, megjelenik a történetben. A görög 'logosz', az értelmes szó, melyet, számomra az Ige ad vissza leghűségesebben, egy élő, cselekvő, hívó, gondviselő Isten tette. Németh László írja, hogy a tett ott következik el, ahol a lét elakad. A Pantokrátor, a megdicsőült, pedig étkezni hívja a tanítványait. Együtt étkezni. Keleten, úgy tartják, hogy az étel az Istenség legmagasabb formája. Az úrvacsora is földerenghet bennünk. Jézus kívánsága pedig, hogy együtt étkezzen a tanítványokkal, meghitt közelségben akarja tudni Őket. A közös étkezés mindig valami ünnepire utal. Most is, milyen közel hívja magához az embert, a győzedelmes Krisztus. A misztikus hagyomány szerint, az Isten, talán az Atya érintése iszonyatos, a numinózus, a szentség megsemmisítéssel fenyeget, a Fiú mégis közel hív. Jézus ott állt a parton, fogadja a hazatérőket, a kudarcosokat, az Isten feminin vonására gondolok, a befogadásra.

Élet és halál partjainál, a hajnal derengésében..., valami soha nem látottra nyílik most meg a világ, valami grandiózus dolgot vártam, hogy a megváltás kiforgatja a világot a sarkaiból, új dimenziók megnyílását, hogy az ember létállapota megváltozzék. A közös étkezés momentumával, pont ez történik, hogy majdan mindnyájunkra terített asztal vár. - *God in heaven, everything all right on earth.*

- Mit jelent számomra a „kenyértörés már itt a földön” gondolat? Tudok-e Isten társa lenni „terített asztal-ügyben”, a Teremtés folyamatában?
- A mennyei asztal utáni misztikus vágyódásom, nem akadály-e annak, hogy felismerjem itt a földön valódi feladataimat?

Borbély András, Sopron